

PROVES D'ACCÉS PER AL CURS 2010-11

I. Prova d'accés per als aspirants que reuneixen els requisits acadèmics

La prova constarà de dos exercicis:

Primer exercici

Els aspirants han d'haver llegit prèviament aquestes cinc obres teatrals del repertori clàssic i contemporani:

- <i>Electra</i>	Sòfocles. Trad. J. Rubió	TNC-Proa
- <i>Somni d'una nit d'estiu</i>	W. Shakespeare. Trad. S. Oliva	ed. Vicens Vives
- <i>Les tres germanes</i>	A. Txèkhov. Trad. N. Comadira	TNC-Proa
- <i>L'inspector</i>	N. Gógol. Versió lliure de J. Galceran	TNC-Proa
- <i>Faust</i>	Llorenç Villalonga	ed. Moll

L'exercici consisteix en un comentari d'un fragment d'una d'aquestes obres i un qüestionari amb diverses preguntes sobre les cinc obres.

El tribunal ha de valorar la maduresa i els coneixements de l'aspirant, pel que fa a la comprensió de conceptes, a la utilització del llenguatge i a la capacitat per relacionar i sintetitzar, a través de l'anàlisi de text, des de la perspectiva del gènere teatral en el qual s'insereixi, de la descripció de les característiques més importants que defineixen aquest gènere i la identificació dels aspectes històrics, socials i artístics relacionats amb l'obra.

L'exercici ha de ser qualificat entre zero i deu punts. Té caràcter eliminatori i per superar-lo és necessària una puntuació igual o superior a cinc punts per passar al segon exercici.

Aquest exercici es realitzarà el dia **9 de juliol a les 10 h.**

Segon exercici

Consta d'unes proves tècniques i de la preparació i presentació d'una o més representacions individuals de teatre de text.

Proves tècniques de caràcter pràctic. Es valoren les aptituds específiques en les àrees de moviment, veu, dicció i música. S'ha de proposar als aspirants la realització d'exercicis individuals o col·lectius per valorar-los les capacitats en aquestes àrees. Els

aspirants han de dur roba adequada per fer la prova (camiseta, pantalons de xandall o similars).

a) Prova de moviment. Aptituds corporals: realització d'exercicis individuals o col·lectius proposats pel tribunal, en què s'ha de valorar la disponibilitat corporal, el sentit rítmic, la coordinació i dissociació, i el control dels aspirants.

b) Prova de veu, dicció i música:

- Aptituds de veu i de dicció: lectura d'un text en prosa i d'un text poètic que s'adjunten en l'annex 1, en què s'ha de valorar la dicció, el ritme i l'entonació.
- Aptituds de veu i de música: interpretació d'una cançó melòdica de lliure elecció, que es pot acompanyar amb un instrument o amb un acompanyament enregistrat, en què es valorin les aptituds musicals i les condicions de la veu. Si hi hagués alguna irregularitat vocal, el tribunal pot exigir una certificació mèdica o una prova foniàtrica que verifiqui l'existència o la inexistència d'alguna patologia.

c) Prova d'interpretació. Preparació i presentació d'una o més representacions individuals. S'han de valorar les aptituds interpretatives. L'aspirant ha de presentar un exercici interpretatiu d'un dels textos que s'adjunten en l'annex 2 (dones o homes) i d'un text de lliure elecció (d'una durada d'entre tres i cinc minuts). L'aspirant ha de memoritzar i preparar els textos per a la realització d'aquest exercici. Es pot utilitzar vestuari i utilitatge que, en qualsevol cas, ha de ser molt simple. El tribunal ha de valorar:

1. Capacitat d'observació, d'estructuració i d'anàlisi.
2. Aptitud per executar les tècniques pròpies de la interpretació.
3. Capacitat d'aprenentatge progressiu en el sentit d'entendre i d'integrar indicacions.
4. Comprensió de les situacions dramàtiques i creativitat en les respostes als estímuls que es proposen.

El tribunal pot fer totes aquelles propostes que consideri necessàries per a una millor avaluació de l'aspirant, i també pot interrompre l'exercici sempre que el consideri suficient.

Cada prova ha de ser qualificada entre zero i deu punts i ha de ser necessari per superar-la una puntuació igual o superior a cinc punts. La qualificació del segon exercici resulta de la mitjana aritmètica de les qualificacions iguals o superiors a cinc de les tres proves (a, b i c). Per a la superació del segon exercici es requereix que la qualificació de les tres proves (a, b i c) sigui igual o superior a cinc.

El segon exercici es farà **del 31 d'agost al 7 de setembre**, una vegada publicades les llistes definitives dels aspirants que hagin superat el primer exercici.

La qualificació global de la prova d'accés resulta de la mitjana aritmètica de les qualificacions obtingudes en els dos exercicis. Per a la superació de la prova d'accés es requereix que la qualificació dels dos exercicis sigui igual o superior a cinc.

2. Prova específica d'accés per als aspirants que no reuneixen els requisits acadèmics

La prova consta de dues parts:

Part A

Aquesta part es realitzarà el dia **1 de juliol a les 10 h.**

Consisteix en l'exposició oral dels treballs i les activitats fetes en l'àrea de l'especialitat d'interpretació, seguida d'un debat amb el tribunal, el qual pot fer les preguntes que consideri oportunes per a l'adequada avaluació de la maduresa intel·lectual, de la formació teatral i de les activitats desenvolupades. Per a la realització d'aquest exercici, els aspirants han d'aportar amb la inscripció una memòria justificativa dels treballs i les activitats que hagin fet, amb la documentació acreditativa corresponent. S'ha de valorar l'historial del candidat en el terreny professional i/o acadèmic i sempre en relació amb l'especialitat i l'opció.

Aquesta part s'ha de qualificar entre zero i deu punts, té caràcter eliminatori i és necessària una puntuació igual o superior a cinc punts per superar-la i poder realitzar, per tant, la part B.

Part B

Consisteix en els dos exercicis als quals fa referència l'article anterior, en els mateixos termes i les mateixes condicions que hi figuren. La qualificació de la part B ha de ser la mitjana aritmètica de les qualificacions obtingudes a cada un dels dos exercicis. Per a la superació de la part B es requereix que la qualificació dels dos exercicis sigui igual o superior a cinc.

La qualificació global de la prova específica d'accés resulta de la mitjana aritmètica de les qualificacions obtingudes en cada una de les dues parts A i B. Per a la superació de la prova d'accés es requereix que la qualificació dels dos exercicis sigui igual o superior a cinc.

3. Requeriments referents a les proves d'accés

L'assistència i puntualitat a tots els exercicis de les proves d'accés és obligatòria. Durant les proves, els aspirants poden ser objecte de tests o consultes mèdiques referides a les aptituds requerides per a aquests tipus d'estudis.

4. Places

Les places disponibles per a 1r curs d'ensenyaments d'art dramàtic a l'Escola Superior d'Art Dramàtic de les Illes Balears per al curs 2010/11 són 24.

5. Adjudicació de places

Les places s'han d'adjudicar d'acord amb l'ordre decreixent de puntuació establert a la llista única que faci públics els resultats de les proves d'accés, tant la dels aspirants amb requisits acadèmics com la dels que no reuneixen els requisits. En cas d'empat s'ha de procedir al sorteig alfabètic que es realitzarà a la Direcció General de la qual en depenguin aquests tipus d'ensenyaments.

6. Reclamacions

1. Una vegada publicades les llistes provisionals dels dos exercicis, l'aspirant no admès ha de disposar de tres dies hàbils per presentar al·legacions davant el tribunal qualificador, el qual les ha de resoldre en un màxim de dos dies i n'ha de publicar les llistes definitives.
2. El resultat de la llista definitiva d'aquest tribunal pot ser recorregut davant la Direcció General de la qual en depenguin aquests tipus d'ensenyaments en el termini de dos dies hàbils, a comptar des de l'endemà del dia en què rebi la notificació per escrit de la resolució de la reclamació presentada al tribunal. La resolució que faci la Direcció General posa fi a la via administrativa.

7. Matriculació

1. S'ha de matricular en primer lloc l'alumnat del centre del curs anterior.
2. Una vegada finalitzat el procés d'admissió, s'ha de matricular el nou alumnat admès.
3. La no formalització de la matrícula en el període establert suposa la pèrdua de la plaça.
4. Quan el centre tingui les dades de matriculació, les comunicarà a la Direcció General de la qual en depenguin aquests tipus d'ensenyaments.

8. Assignació de vacants

1. en el cas que quedin places vacants, el centre n'ha de fer pública la informació durant el mes de setembre per cobrir-les.

Annex I

Lectura obligatòria de dos textos: lectura obligatòria del Text 1 i una lectura a escollir entre el Text 2 i el Text 3.

Text 1 – Lectura obligatòria

Alguns d'entre nosaltres rebien cartes que les infermeres distribuïen o llegien quan no ho podien fer ells mateixos. Més endavant, quan m'ho demanaven, jo llegia les cartes dels que no eren capaços de fer-ho. Generalment, llegia tot al contrari del que estava escrit. Per exemple: *“Estimat fill, sobretot, no et curis. Sense tu, estam molt bé. No et trobam gens a faltar. Esperam que et quedaràs on ets ja que no ens agradaria gens tenir un invàlid a casa. De tota manera, t'enviam uns quans petons, i sigues bo, els que s'ocupen de tu tenen molt mèrit. Nosaltres no ho fariem. Tenim sort que d'altres facin per tu el que hauríem de fer nosaltres, perquè a la nostra família on tots tenim bona salut ja no hi ha lloc per a tu. Els teus pares, les teves germanes, els teus germans.”*

Aquell al qual havia llegit la carta em deia: *“La infermera me la va llegir d'una altra manera, la carta.”* Jo deia: *“Te la va llegir d'una altra manera perquè no volia fer-te mal. Jo, t'he llegit el que hi ha escrit. Tens dret a saber la veritat, em sembla. Ell deia: Sí, hi tinc dret. Però no m'agrada la veritat. Abans era millor. La infermera feia ben fet de llegir-me-la d'una altra manera.”*

També hi havia pares que venien a visitar els seus fills. Els esperava a l'entrada del Centre. Els preguntava per l'objecte de la seva visita i el nom del seu fill. Quan contestaven, jo els deia: *“Em sap greu. El seu fill va morir fa dos dies. Encara no han rebut la carta?”*

Després d'això me n'anava ràpidament i m'amagava. La directora em va cridar. Em va preguntar:

- *Per què ets tan dolent?*
- *Dolent? Jo? No sé de què em parla.*
- *Ho saps perfectament. Vas anunciar la mort d'un fill als seus pares.*
- *I què? Que no era mort, potser?*
- *No. Prou bé que ho saps.*
- *Em dec haver equivocat de nom. Tots els noms s'assemblen.*
- *Menys el teu, no? Però aquesta setmana no n'ha mort cap, de nen.*
- *No? Aleshores em dec haver confós amb la setmana passada.*
- *Sí, segurament. Però t'aconsell de no tornar a confondre ni els noms, ni les setmanes. I et prohibesc que parlis amb els pares dels visitants. També et prohibesc que llegeixis les cartes als que no saben llegir.*

Vaig dir: *“Ho feia per fer un favor.”* Ella va dir: *“Et prohibesc que facis cap favor a ningú. Entesos?”* *“Sí, senyora directora, entesos. Però aleshores que ningú no es queixi si no l'ajud a pujar les escales, si no l'ajud a aixecar-se quan cau, si no l'ajud a resoldre els problemes*

d'aritmètica i si no corregesc l'ortografia de les seves cartes. Si em prohibeix de fer cap favor, prohibeixi també que me'n demanin, de favors."

Vaig sortir del despatx i vaig veure un nen que plorava perquè li havia caigut la poma i no podia recollir-la. Vaig passar pel costat i li vaig dir: *"Plora, si ho vols, això no farà que la poma torni, inútil"*.

Agota Kristof, *Trilogia de Claus i Lucas*. Trad. de M. Serra (adapt.)

Escolliu una lectura entre el Text 2 i el Text 3.

Text 2

El banquet

Amb els fèmurs trencats pel pes
de noranta anys,
malfiada i golafre, la sogra ens vigilava,
i el covard del meu sogre, sota
l'obesitat,
en deu llengües callava. El meu
fill, amb un pou
fred i fosc al seu cap, s'atipava
davant de la televisió.

El meu germà es matava,
engreixant-se i cridant
procacitats vulgars a les tovalles
blanques.
Dissecats, els meus pares,
muts de tan odiar-se,
duien la soledat terminal a la cara.
Era un banquet moral, repugnant i
fantàstic.

Amb la nostra amistat salvada del
naufregi
somrient em miraves,
però tants anys de monstres han
estat implacables.

Joan Margarit

Text 3

LXXV

Sou als meus pensaments l'aliment de la vida,
o el que és en temps suau a la terra un ruixat;
i per la nostra pau sostinc una partida
igual que entre un avar i allò que ha atresorat:
tan aviat joiós com amb sobtada pena,
de por que un lladre, els anys, li prengui el seu estoig;
així voldria amb vós la solitud més plena
i, envanit, que tothom contemplés el meu goig.
Ara i adés l'esguard, amb vós, és tip, en festa
o del vostre mirar és exhaust per morir.
Així per obtenir cap delícia no em resta
llevat d'allò que amb vós es té o es pot tenir.
Així sóc famolenc o tip, dia per dia:
m'ho menjaria tot, de tot em privaria.

W. Shakespeare, Sonets. Trad. de Joan Triadú.

Annex II

Dones

ADELAIDA: Aquest senyor Florenci encara no s'ha deixat veure. És possible que em trobi poc per a ell i que no faci cas de l'amor meu? Que no em tengui ni un poquet d'estimació? M'ha dit paraules amables, s'ha complagut amb la meva conversa, i ara em tracta asprament? Se n'anirà sense dir res? Pobra Adelaida, què faràs sense el teu adorat Florenci? Ah, tremol només de pensar-hi! Quin paper és, aquest? És lletra del senyor Florenci. Senyora... Déu del cel, a qui escriu? La gelosia em menja. Llegiré... M'he adonat clarament de l'afecte que em teniu. Aquesta és la raó per la qual m'he decidit a partir, perquè donat que la vostra inclinació és idèntica a la meva, no seria possible entre nosaltres un tracte indiferent. ¿És possible que estigui enamorat de mi com jo d'ell? És possible que jo sigui la destinatària d'aquesta missiva? Però, quin obstacle pot impedir-li de confessar el seu amor i acceptar el meu? Ah, a quina dona escriu? L'amic Leandre m'ha acollit a casa seva, m'ha revelat tots els secrets del seu cor. Què diríeu de mi si, faltant al deure d'amistat, fes tradició a la seva hospitalitat? Traïció a l'hospitalitat? Déu del cel, parla d'aquesta casa, parla de mi! Sí, ja no hi ha cap dubte... No, estimat, no és una traïció estimar qui t'estima, no és una malifeta aquest amor que pot acabar, amb la benedicció de l'amic mateix, davant de l'altar. Deveu pensar vós mateixa

que no és convenient... aquí acaba la lletra, i aquí comença la meva esperança. No és convenient? Sí, que convé descobrir el secret, parlar a temps, i consolar els nostres cors que s'estimen!

Carlo Goldoni, *L'autèntic amic*. Trad. J. Teixidor (adapt.)

Homes

OCTAVI: Aquí ningú no em vendrà a inflar el cap. En aquesta cambra on dorm, no hi deix entrar ningú. No vull que el servei m'espïi, no vull que amb l'excusa de fer-me el llit o d'agranar, vegin el meu cofret. Ja han descobert el cofre on tinc les monedes d'argent i malauradament, està encaixat a la paret i no el puc amagar aquí. Però, al cap i a la fi, aquest és el meu capital més important. (*Treu el cofret de sota el llit.*) Vet aquí el meu cor, vet aquí el meu ídol, aquí dins reposa el meu benvolgut, el meu estimadíssim or. Estimat, adorat cofret meu, deixa que el vegi, que el palpi, deixa que em consoli, que em restauri, que em nodreixi amb la seva contemplació. Or meu, tu ets el meu pa, tu ets el meu vi, tu ets el meu menjar més preciós, el meu passatemp, la meva conversa predilecta. Vagin els desocupats al teatre, als saraus, als festins. Jo ball quan et veig, jo gaudeix quan s'ofereix al meu esguard l'espectacle d'aquest or meu. Or, vida de l'home, or, consol dels míser, suport dels grans de la terra, autèntica calamitat dels cors. Ah, com em palpita el cor quan et contemplant! Déu meu, fa tres dies que no et puc fer créixer. Pobre cofret, no pensis que t'he deixat d'adorar. Penso en tu quan menj, et somii si dorm, totes les meves atencions són per a tu. Per veure't créixer, oh, estimat, arrisc els meus diners al vint per cent d'interès, i esper, en pocs anys, donar-te un germà tan fort, tan ple com tu. Oh, precioses monedes de Portugal, tan ben encunyades! Record que us vaig guanyar aquell any de carestia, amb el blat que tenia amagat. Quants dissortats ploraven, aleshores, perquè no tenien pa! I jo reia, perquè guanyava aquestes meravelloses monedes...

Carlo Goldoni, *L'autèntic amic*. Trad. J. Teixidor (adapt.)